

Ἐπιγραφή Θεσσαλονίκης

Ἐν σφ. 22 τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ ἔργου περὶ τῶν ἀρχαιοτέτων
τῆς Θεσσαλονίκης ὁ κ. Duchesne ἐδημοσίωσεν Ἐπιγραφήν
ἐκφύσσαν ἀρ. 11 ἡνδε:

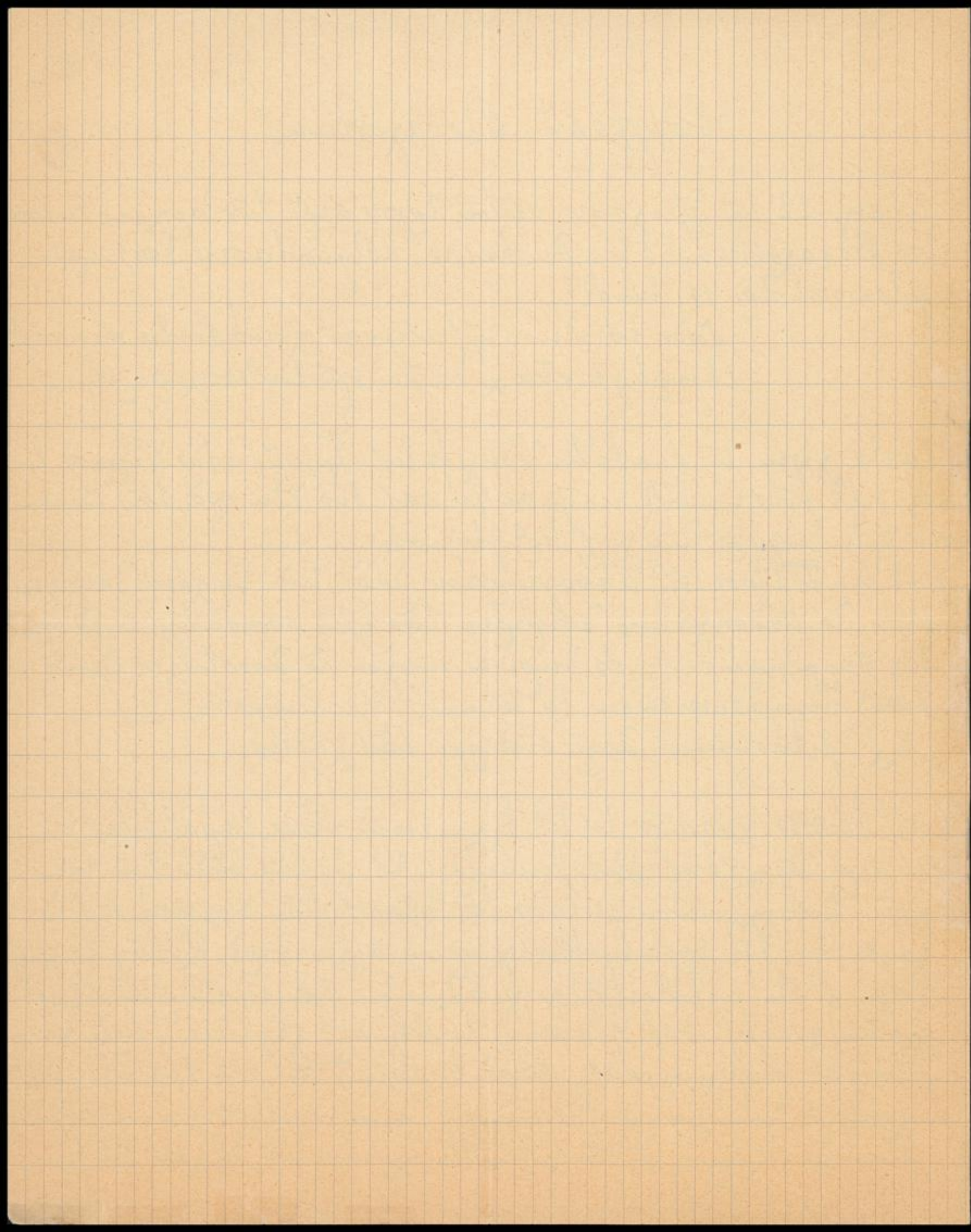
δοὶον ἐσ' ἐμνοσὶν (μῆναι χουάβατλα θιώσας)
ἀμφί γε τὸν χρόαν ἀφῶλον ἰουχοροῦν. —

Ταῦτα γάρ τῳ διαβάλλῃ τούχως ἐστὶν νιὸς Πέτρον ἐν
τοῖς ὁδοῦ τοῖς: ἡ δὲ μῆναι γήσας δύο ἐπὶ ἀπὸ τοῖς ἐμνο-
σὶν ἀπὸ ἐμνοσὶν τούχως ἀφῶλον.

ὁ δὲ κ. Πέτρος Ν. Πασαγεωργίου ἰδὼν τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιγρα-
φήν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκείνῃ τὰς ἐξῆς σπουδαίας καὶ σε-
δὰς παρατηρήσεις, ἅς ἐμνοσὶν καὶ τὰ ἀποστέλλει ἐν τῷ
ὅσῳ δημοσίῳ δῶσιν ἐν τῷ «Mittheilungen» —

ἀλλ' ἐκείνῃ ἀντιβλέπον τὰς λέξεις:

α) Ὅσοι χρόαν ἐν τῷ ἔχοντι εἶναι ἐκείνῃ.
περὶ τῆς χρόνῃ, ἡ δὲ σημαίνει ἐσ' ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ ἀπο-
στολῆ ἀνταχθῆναι μέρος τοῦ ἀγορῆ (τὴν ἐκείνην) ὅσους
λόγους ἐν τῷ ἀποστέλλῃ χωρὶς ἀλλὰ περὶ χρόνῃ (ἐκείνῃ)
ἐστὶν δ' ἐπὶ μεταπολεμικὸν χρόαν ἐν τῷ γνωστῷ ῥηματι
χρόαν (χρόαν). περὶ Ἀθηνῶν ἐν βιβλ. γ'. γράφεται ἡ ἐκείνη χρό-
ανος ἀντιβλέπον, περὶ Σοφοκλῆ ἐν ὁδ. ἐκ. σφ. 742
ἡ χρόαν ἀπὸ χωνοῦ καὶ περὶ Ἀσχαλίου πο-
δῶν ἐν Ἀργον. β' σφ. 43 ἡ ἐκείνη χρόαν τῶν ἰουχοῦν ἀντιβλέπον.

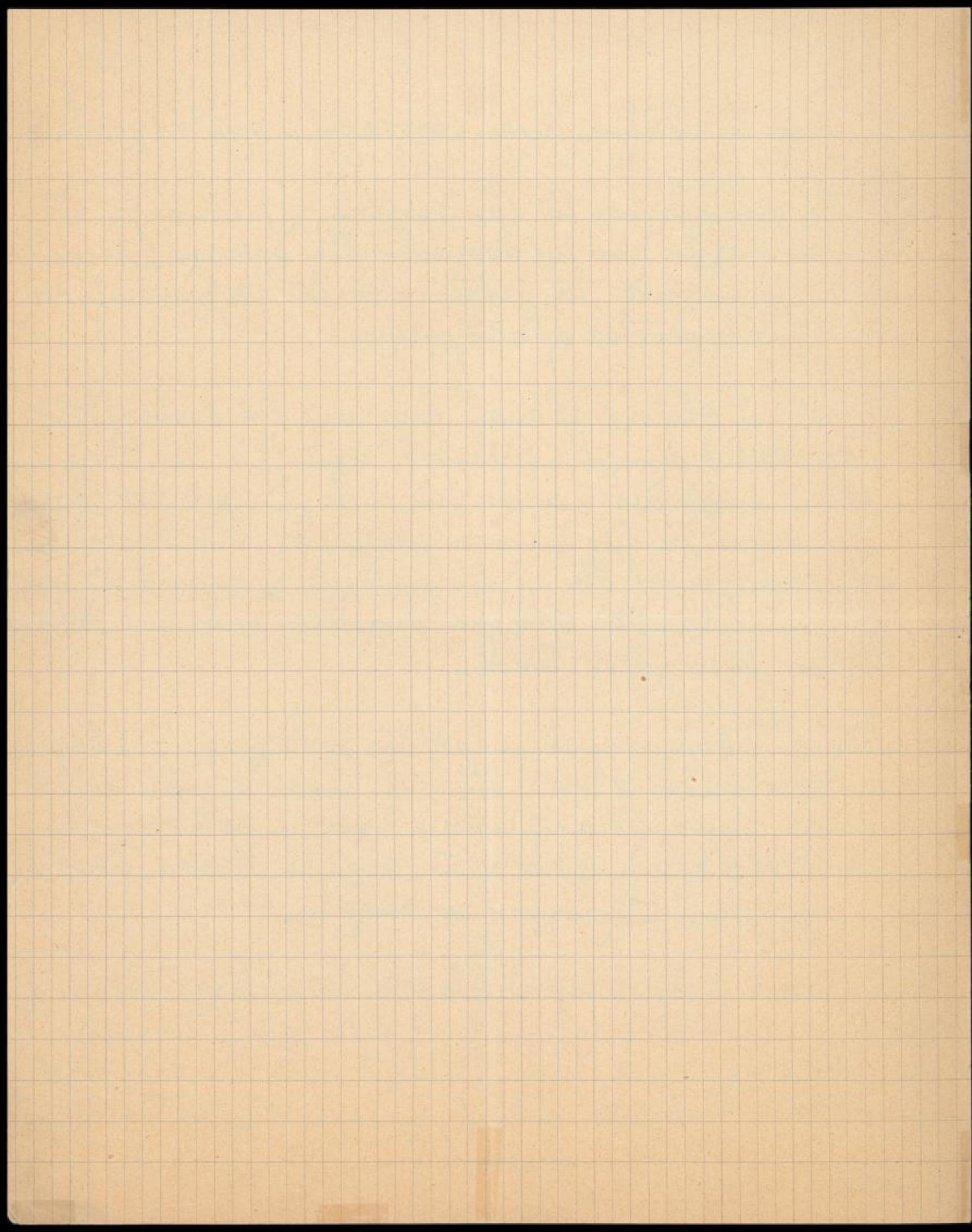
οὐκ οὐαὶ ἐν τῇ ἐνέλει εἰσπραγῆς αὐτοῦ χροάων.

β. Τὴ συμπαίρονται τὰ δύο εὐεῖρα χεῖρῶν γε νῦν;
οὐδὲν, ἀλλ' ἐὰν τις ὑπολάβῃ ὅτι προσχέμεται
ἀπὸ τοῦ μεχρὸς τοῦ ῥυθμοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσπραγματοῦ
οὐ ἀποροῦντος ἀπὸ τὰ μέτρα.

γ. Πῶς ἡ δὴ οὐκ ἔστι καὶ ἀνάγκη δὲ συνταχθῆναι
ἀπὸ δέσφης ἀμφὶ; οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐὰν τις εἴδῃ ὅ-
τι ἡ ἀρεὴ ἀντιπαραστήσῃ τὴν μελοχὴν χροάων. ἀλλὰ
καὶ δαχὺν τὰ δύο εὐεῖρα μέτρα γε νῦν διακρίνου-
σι, διακρίνουσιν ὅτι αἱ δύο μελοχαὶ χροάων καὶ ἰον-
χοροῦν τοῖς αὐτοῖς ὅραμα διχοῦσαι μένουσιν ἀπὸ
δέτοι ἄνευ λόγου ἑνός.

Τὴν β. ἀπορίαν καὶ μέρος τῆς γ. δαχὺς μελαγ-
ρον ἀδιολαυτὸς γένει. ὁ γένος εἶναι ἡ καὶ ὁ σιαγὴν
καὶ τὸ στόμα ὥστε ἡ ἔννοια ἔχει: αὐτοῦ χροάων
ἀρετὴ γένει = ἀρετὴ μετῶν χροῶν ἀπὸ τοῦ στόματος, ὅπως ὁ
Σοφοκλῆς εἶπεν καὶ ἀρετὴ χροάων κατὰ.

Τεχνολογία ἀσέμνην ἡ ἀπορία τῆς μελοχῆς ἰονχοροῦν
ἐὰν εἴη καὶ ἀνεῖν μετὰ τὸν ἑνός μελαγρὸν ἰονχοροῦν
τὰ πάντα ἔχουσιν ἀρίστα. Εἰδὼς καὶ ὁ μετὰ τὴν
ταὐτὰ ὅτι ἔστιν ἀντὶ τῆς σαρκωτάτης ἐξ ἧς ὁ ν. Πῶς
hesne ἀνέγνω τὸ εἰσπραγμα μὲν εἰδὼς κατὰ τὴν

ομ' ἐν τῷ ἔργῳ δὲ τῆς οὐχίας καὶ θαυμαρίας ἐν τῷ ὅλῳ
 τῆς ἀγοῆς ἀπὸ τῶν λεγομένων καὶ οὐχόντων (ἀριστοτέρως)
 γινώσκων δὲ ἔχει ἐν τῷ παρόντι μόνον τῆς οὐχίας
 τῆς διασώσεως τῆς ἰσχυραίας. καὶ ἀρτίως ἀνα-
 γινώσκοντα αὐτὸν λέγει:

ΑΜΦΙΓΕΝΥΝΧΝΟΑΛΝΠΡΤΟΝΙΟΥΛΟΦΟΡΟΝ, =
 ἀμφὶ γένον χροάων ἀρτίων τούχθρον,

καὶ ἀρτίων χροάων ἀμφὶ γένον τούχθρον = ἀρτίων ἐν τῷ χροά
 ἀπὸ τῶν γένον ὡς γινώσκων αὐτὸν τούχθρον, ὡς δὲ παρὰ
 Σοφοκλῆ καὶ χροάων ἀρτίων γενναίων καὶ ἀρτίων χροάων
 τὸ καὶ ὡς γινώσκων αὐτὸν γενναίων.

Ὅπως παρὰ τῶν ἄλλων ὁμοία χάρις, δὲ τῶν γένον δὲ ὁ
 ἀγνώστων ἰσχυραίων τῶν ἀρτίων ἀντίστα-
 σις τῶν ἀρτίων ἐν τῷ ἀρτίῳ τῶν ἀρτίων ἐν τῷ
 ἡ δὲ ὁ τῶν ἀρτίων ἐν τῷ ἀρτίῳ τῶν ἀρτίων ἐν τῷ
 ὅλῳ τῶν ἀρτίων ἐν τῷ ἀρτίῳ τῶν ἀρτίων ἐν τῷ

Αλέξανδρος ἔργον. Κοντοῦρος

